

Eu sunt mereu cu voi...

Danab

Când valurile vieții aduc din nou, furtuni
M-aplec în umilință, plângând în rugăciuni...
Eu știu c-această vreme nu ține-o veșnicie :
Se va sfârși odată tot ce-i vremelnice!

Las pana să îmi fugă pe albul filei, azi,
Mai șterg lacrima caldă, ce-mi curge pe obraz,
Și scriu tot dorul meu și tot ce mă apasă
Un dor după Isus.. de cer.. un dor de Casă!

Mă-ntreb adesea-n taină, de ce-i atâta jale
Și-atâta suferință pășind pe a Ta Cale?
Și-atâtea răni în suflet ce-așteapt-o mângâiere,
Și-o sfântă vindecare, să prindă iar putere...

Sunt lacrimi multe, Doamne.. părinți care își plâng
Copiii duși în lume.. durere-n suflet strâng,
Sunt boli și strâmtorare.. se-aud vești de război...
Dar știm că este vremea să te întorci la noi!

Cuvântul vieții spune că totul va pieri
Pământ și-ntinăciune, atunci când vei veni...
Dar chiar de-ar pieri totul, pe noi ne vei lua
Când trâmbița în ceruri de știre ne va da!

Privim mereu spre ceruri... Doar cerul ne-a rămas
O dulce mângâiere.. când suntem în necaz,
Durerea când aduce cu lacrimi, cântarea.
Stăm umiliți sub cruce,privind prin lacrimi, zarea!

Se va sfârși odată tot ce ne-a frământat...
Spre ceruri noi zbura-vom spre Marele Palat.
Dar până-n clipa-n care, Tu vei veni la noi,
Ne mângâie cuvântul:" Eu sunt mereu cu voi !"

2015